

Naročnina listu: ==

Celo leto . . . K 12—
 Pol leta . . . „ 6—
 Četrť leta . . . „ 3—
 Mesečno . . . „ 1—

Zunaj Avstrije: ==

Celo leto . . . K 17—

Posamezne številke

:: 10 vinarjev. ::

STRAŽA

Inserati ali oznanila

se računijo po 12 vinarjev
 od 6redne petivrstice: pri
 večkratnih oznanilih velik
 :: popust. ::
 „Straža“ izhaja v pon-
 deljek, sredo in petek
 :: popoldne. ::
 Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo in upravništvo: Maribor
 Koroška ulica 5. — Telefon št. 113.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Z uredništvom se more govoriti
 vsak dan od 11.—12. ure dopold.

„Gospodarska stranka.“

Na občnem zboru liberalne stranke v Celju je govoril tudi ptujski odvetniški koncipijent dr. Lev Brunčko. Prezentiral se je kot nekak enfant terrible stranke in liberalnim „inteligentom“ ni delil ravno milosti. Med drugim je tudi konstatiral, da očitek: liberalna stranka je gospodska stranka, ni krivičen. V tem se z liberalnim Levom popolnoma strinjamo in tudi mi potrjujemo, da je liberalna stranka res gospodska stranka. Toda pribiti moramo nekaj, česar zgovorni dr. Lev ni storil, da namreč lib. stranka tudi kot gospodska stranka ne stori svoje dolžnosti.

Gospoda prebiva po mestih in trgih. Liberalna ali gospodska stranka ima tedaj sveto dolžnost, da se za te trge in mesta briga. Zlasti bi morala imeti v oskrbi slovenske manjšine po naših nemških in nemškutarskih mestih in trgih. Tu bi morala vršiti sistematično narodno-obrambno delo. Skrbeti bi morala za uradništvo in zlasti gledati na to, da nemški uradniki ne bodo izpodirali slovenskih in da slov. ne bodo zapostavljeni. Organizirati bi morala slov. obrtnike in trgovce, da se osamosvoje ter z vspehom kosajo z nemškimi tovariši. Če bi — kar bi tudi morala — preprečila, da se nam poizgubi in potuje toliko obrtniškega in trgovskega naraščanja, bi storila veliko narodno delo. Slovensko delavstvo bi tudi morala združiti v tesne vrste. Vzbuditi bi morala v njem narodno zavest in dvigniti tudi njegov stanovski ponos, da se ne bo z naravnost živinsko potrpežljivostjo pustilo izkoriščati od nemškega gospodarja in nemškega kapitala.

Toda kaj vidimo. Gospodska stranka ne stori ničesar. Usti se sicer mnogokrat kot edina legitimna zastopnica in zagovornica naštetih stanov, ampak ne stori ničesar. Gospodska stranka je brezmejno lena. Če prav ima po mestih in trgih še dovolj takozvanih „inteligentnih“ ljudi, vendar se ne gane. Uradniki, obrtniki in delavci zaman čakajo, da bi bili v svojih zadevah in težkočah deležni liberalne pomoči. Naj se godi tem stanovom še tako slabo, naj bodo v svoji eksistenci še tako ogroženi in naj bo naval narodnih nasprotnikov na nje še tako hud, gospodske stranke vse to ne vzdrami iz nedelavnosti. K večjemu, da napiše sem pa tja kak liberalni tintokaz v svoj žurnal: Sedaj imajo „klerikale“ večino, za to naj tudi oni delajo in za vse skrbe. Mi — gospodska stranka — smo tu samo zato, da se včasih postavljamo in dalje — lenuharimo.

Umevno, da se je ta lenoba zastudila vsem, ki jim narodna dobrobit ni samo na jeziku, ampak tudi pri srcu. Gospoda sama je že obrnila hrbet svoji leni gosposki stranki. Nihče ne mara več slediti ljudem, ki niso za nobeno delo in ne znajo drugega, kot sladko govoriti in stopicati v fraku. Na Kranjs-

kem so se zato začele podirati že najtrdnjše postojanke gospodske stranke. En mestni mandat jim je odvzela S. L. S. že pri zadnjih načelnostnih deželnozborskih volitvah. Sedaj bo šel ta polom dalje in bodo liberalci pri tokratnih volitvah zgubili še 2 ali 3 mestne mandate.

Kaj pa pri nas na Štajerskem? General gospodske stranke je tudi v posesti edinega gospodskega mandata: deželnozborski poslanec v mestih in trgih je. Da so bili naši tržani v svoji večini tako kratkovidni, to mu silovito imponira, in postavlja se, da je kaj. Če spravi kje v kakem trgu par ducatov ljudi skupaj, katere mori potem brez usmiljenja in brez pardona s svojimi dolgočasnimi modrostmi, morajo te dolgovčnosti v enem ali dveh liberalnih žurnalih zagledati luč sveta. Da jih nihče ne bere, da nikogar ne zanimajo, da so posebljena neuhovitost, to vedo vsi s pomilovanja vrednimi uredniki v red, vendar priobčiti jih je treba, ker to zahteva renome gospodskega voditelja, in ker je to še edino dejanje, do katerega se povspne gospodska stranka. Kaj čuda, če se pri takem „plodonosnem“ delovanju gospodske stranke počasi odpirajo oči tudi njenim najzagamanejšim pristašem. Wastian je zato v dež. zboru z ozirom na prihodnje volitve že klical dr. Kukovec: Requiescat in pace! Sicer ne vemo, koliko profetičnih talentov ima Wastian, toda zelo se gotovo ne bo motil. Tudi naši tržani uvidevajo od dne do dne bolj, kako je gospodska stranka samo še torišče in zatočišče nekaterih lenih frakarjev, ki se za nič ne brigajo, ampak samo skrbe, da imajo v vsakem kraju svoj sanctissimum, svoj „ekstrastüberl“, v katerega ne sme pasti pogled navadnega zemljana. — Nič ne bo tedaj presenetljivega, če bodo volilci pri prihodnjih volitvah posadili dr. Kukovec v — „ekstrastüberl.“

Ultimatum Grčiji.

Sedaj je na vrsti Grčiji. Italija in Avstrija sta izročili grški vladi ultimatum. Združeni velesili sta Grčiji kratkomalo naznanili, da bosta pri določanju južno-vzhodne albanske meje odkazali Albaniji vse one vasi in kraje, radi katerih stavlja Grčija mednarodni komisiji zapreke in dela ugovore.

Cele zadeve ne smemo vzeti tako resno in tragično, kot se zdi. V vsem se kaže uspeh za Berchtolda. Če se postavimo na njegovo stališče — kakšno je naše stališče, je znano — potem moramo reči, da ima s svojo albansko politiko zaznamovati uspeh. Ustanovljena je bila Albanija iz nasprotstva proti tripelententi in radi ravnotežja napram Srbiji in Grčiji. V smislu tega zadnjega kalkula ima Berchtold sedaj čas žetve. Oslabljenje Srbije in Grčije se

mu je prav dobro posrečilo. Nobena tajnost ni, da stremi naša zunanja politika po izkrvavljenju teh dveh držav. In ta namen se je z dogodki zadnjega časa v veliki meri dosegel. Albanija, ki nima še določenih mej in ne vladarja, je povzročila, da je morala Srbija tretjkrat mobilizirati. Kaj to pomeni, vemo prav dobro mi, ki nimamo za sabo dveh krvavih vojsk, kot jih ima Srbija. Sedaj grozi Grčiji, če se ne ukloni, enaka nevarnost, kajti tudi ona bi morala tretjkrat mobilizirati. Do tega pa bržčas ne bo prišlo, ker je grški odpor precej — brez upa zmage. Ruski stric se za Grčijo ne bo tako izpostavil, kot se bi za Srbijo, od tega zato ni pričakovati izdatne pomoči. Nemčija, ki se je še pri zadnjem obisku grškega kralja kar topila helenizmomofilstva, tudi ne bo hotel iztegniti roke v plamen in stopiti v nasprotstvo z našo monarhijo. Kakor kaže presenetljiv obisk cesarja Viljema pri našem cesarju in prestolonasledniku, bo krenila nemška politika v druga pota. Nemčija ve, da obisk našega prestolonaslednika v Londonu ni bil brez vspeha in da tudi naše trkanje v Parizu ni bilo neslišano, zato iz lastnega interesa in v strahu pred popolno izoliranostjo noče nadaljevati svoje Avstriji sovražne politike in se nam s polnim parom približuje. Viljemov obisk „über Stock und Stein“ polve dovolj. Če še pomislimo, da bi bil Turčiji dobrodošel vsak spor, ki bi oslabil Grčijo, potem z mirno vestjo lahko trdimo, da se bo cela zadeva rešila brez posebnih, posebno ne krvavih posledic. Grčija je veliko preveč premetena, da bi se spuščala v vratolomna podjetja in bo odjenjala, kolikor bo pač potrebno.

Demarša v Atenah.

Atene, 2. novembra: Avstro-ogrski in italijanski poslanik sta včeraj pri grški vladi v Atenah izročila skupno noto, v kateri sta se zavarovala, da bi prebivalstvo oviralo delo komisije za določitev mej ter da grška vlada pri tem še celo podpira prebivalstvo. Vsled tega bi bile obe vladi prisiljeni, dati svojim članom v omenjeni komisiji nalog, da določi vse one kraje za albanske, v katerih vsled stališča prebivalstva ni mogoče dobiti natančnih podatkov. Končno sta še oba poslanika raznanila, da bosta obe vladi vstrajali pri sklepu londonske konference glede trajanja del komisije za določitev mej.

Grki ovirajo delovanje mednarodne obmejne komisije.

Agenzia Stefani poroča iz Kolonije (Epir) z dne 31. oktobra: V svrhu označbe postopanja Grkov bodi omenjeno dejstvo, da so Grki za časa bivanja mednarodne obmejne komisije, ki ima nalog, določiti meje južni Albaniji, onemogočili, da bi ljudje prihajali na sejem v Erzeg. Oboroženi Grki stražijo ceste, ki vodijo v Erzeg ter branijo vsem, ki ne govorijo grški je-

PODLISTEK.

Vseh vernih dan.

Ločitve ni.

O, spet en dan . . . med vsemi dnevi
 vsaj eden zopet miren, tih.
 O, spet en dan v vsakdanji revi,
 ko večnosti zaveje dih.

Objamejo srce tresljaji,
 odmeva v duši daljni klic.
 Naš svet in večnost, dve postaji,
 ta dan se zvežeta brez žic.

Lete, zvane po zvezah tajnih
 molitve, prošnje tudi kes.
 Spomin, pozdrav do naših rajnih,
 od njih priprošnje do nebes.

Le mini v melodiji sveti,
 ti dan občenja svetov dveh.
 Ločitve ni, z zemljo odeti
 ne da se ljubav živih vseh.

Pankracij Gregore.

Iz zanimive spominske knjige.

Naš urednik je imel srečo, da je dobil v roke spominsko knjigo gospe Roze Kautzner, hčerke nepozabnega dr. J. Vošnjaka. Gospa — sedaj soproga postajenačelnika na Pesnici — je živela več let pri svojem očetu v Ljubljani, kjer je bil on takrat dež. bornik in je občevala v vseh takratnih vodilnih narodnih krogih. Seznanila se je tudi z mnogimi našimi pesniki in pisatelji, ki so seveda tudi morali odplačati svoj „obolus“ njeni sponzijski knjigi. Z gospejnim dovoljenjem priobčujemo v naslednjem nekatero „spomine“ naših, deloma že umrlih pisateljev. Opozorjamo zlasti na mičen in prisrčen opomin gospejnega očeta dr. Josipa Vošnjaka.

Sveji hčerki Rozi!

V preteklost ne vračaj
 Nevoljni pogled,
 Ne išči sanjarsko
 Bodočnosti sled.

Sedanost je tvoja,
 Da jasna ti je,
 Ohrani si čisto
 In blago srce!

Dr. J. Vošnjak.

Odločila meni list,
 Bel si, kakor sneg in čist,
 Torej ne raztresam nanj

Preperelih modrovanj:
 Nepotreben Ti je uk
 Mojega peresa kljuk,
 Pamet in srce poslušaj,
 Ta sta prava učenika,
 Njiju svet vršiti skušaj,
 Bogu ljuba, Slavi dika!

V Ljubljani, 10. 5. 1895.

Jože Cimperman.

Lepih spominov želiš iskreno v tej knjigi spominski,
 lepših, verjemi, želim v knjigi življenja ti jaz!

V Ljubljani, 12. maja 1891.

Ant. Funtek.

Ko ubegne nam mladost,
 Jedno še po nji ostani,
 Tolažilo, kadar nas življenje rani,
 Kadar nas tero napori,
 To spomin je na prostost,
 To so v duši mladi vzori!

V Ljubljani, 14. mal. travna 1891.

Miha Opeka.

Pravijo: „Vse življenje naše so sanje.“
 Jaz pa Vam rečem na to:
 Sanjajte srečno in veselo.

V Ljubljani, 28. 2. 1903.

Fr. Gestrin.

zik, vstop na sejmišče. Grški ogleduhi so komisiji vselej in povsod za petami in razženejo vse tiste osebe, na katere bi hoteli staviti člani komisije to ali ono vprašanje. Več mladih Albancev so Grki pretepli in pozaprlili.

Raznoterosti.

Naš prevzvišeni gospod knezoškof so se vrnili iz Rima, kjer so bili v nedeljo, dne 26. oktobra 1913 dopoldne ob pol 11. uri sprejeti od sv. očeta v zasebni avdijenci, a kmalu zopet odpotujejo k škofijskim zborovanjem na Dunaj.

Spremembe v notariatu. Notar dr. Franc Strafella v Rogatecu je premeščen v Ptuj, notar v Rožeku na Koroškem dr. Robert Baumgartner pa pride na njegovo mesto.

Poročil se bo c. kr. gimnazijski učitelj na mariborski gimnaziji gospod Ivan Mravljak z gospod. Elizo Knez, zobozdravniško asistentinjo na Dunaju.

„Zarja.“ Slovensko katoliško akademsko tehniško društvo „Zarja“ v Gradcu je izvolilo na prvem običnem zboru dne 30. oktobra sledeči odbor: predsednik: Žvokelj Dominik, jur.; podpredsednik: Sivec Ivan, fil.; tajnik: Janežič Pavel, med.; blagajnik: Čizman Anton, jur.; knjižničar: Drobnič Ivan, med.; gospodar: Kump Marijan, tehn.; odb. nam.: Velkavrh Stanko, med.;

„Danica.“ Slovensko katoliško akademsko tehniško društvo „Danica“ na Dunaju si je na običnem zboru dne 29. oktobra izvolilo za 39. tečaj sledeči odbor: predsednik: iur. Vekoslav Vrtovec; podpredsednik: phil. Silvo Kranjec; tajnik: phil. Ernest Aljančič; blagajnik: teh. Anton Majerle; knjižničar I.: phil. Josip Ovsenek; knjižničar II.: iur. Ivan Stanovnik; gospodar: phil. Vladimir Bregar; arhivar: med. vet. Filip Kulterer; zapisnikar: med. vet. Josip Jereb.

Okrožni zadružni shodi se bodo vršili dne 9. novembra v Središču za ormoško okrožje, dne 17. novembra v Gornjemgradu za gornjegrajsko okrožje in dne 16. novembra v Cirkovcah za ptujsko okrožje.

Osebnosti. Vlh. g. dekan Tomaž Mraz, o čigar ponesrečenju smo poročali, leži težko bolan pri usmiljenih bratih v Gradcu. Pri padcu se je poškodoval na glavi in si je zlomil nekaj reber na levi strani. Sedaj se je pa pridružil še pljučnica, vsled česar je pri visoki starosti bolnika le malo upanja, da bi okreval. — Č. g. Maks Ašič, kaplan na Ponikvi, leži težko bolan v bolnišnici usmiljenih bratov v Gradcu in se mora podvreči težki operaciji, ki se vrši jutri dne 4. t. m. Želimo srečnega izida. — Č. g. duhovnemu svetovalcu župniku Ribarju se bolezen boljša.

Duhovniška vest. Č. g. Franc Božiček, do sedaj provizor v St. Jerneju nad Muto, je premeščen za kaplana v Zavrču.

Iz odv. službe. V pisarno dr. Josipa Leskovarja v Mariboru je stopil gospod J. Juvan, do sedaj koncipijent pri rajnemu gospodu J. P. Vencajzu v Ljubljani. Dosedanji koncipijent pri gospodu dr. Leskovarju, gospod dr. Florijan Kukovec, je stopil v pisarno gospoda dr. Rosine v Mariboru. Dosedanji dr. Rosinov koncipijent g. dr. J. Regalli je odšel v Celovec k dr. Brejcu.

„Na Kozjak.“ Pod tem naslovom prinaša „Planinski Vestnik“ krajši članek, v katerem priporoča turistom obisk tega našega gorovja. Odobravamo in se povsem strinjamo. Samo na nekaj bi opozorili: pisec (Mariborčan) omenja med drugim tudi Sv. Križ, ki je, kakor pravi, „prijazno selo, iz doka nemškimi licem.“ To trditev moramo z ozirom na narodno čast našega Sv. Križa zavrniti. Sv. Križ, ena najsevernejših točk naše narodne meje, je ena najzavednejših slovenskih občin. Gospod župan je bil radi slovenskega uradovanja že kaznovan in ravno sedaj se bije pri najvišjih inštancah boj za strogo samoslovensko uradovanje. Ljudje so nenavadno zavzdani, slovenske prireditve vedno zelo dobro izpadejo, o nemškutarjih, kot po drugih občinah, se še govoriti ne more. Pisec članka bi samo svetovali: prijatelje, če hočeš že v krog slovenskih pisateljev, čeprav le planinskih potopiscev, potem skrb, da boš boljše — informiran. Če ne, bi morali zapeti s Prešernom: „Da, zdaj, — ko že na Kranjskem vsak pisari...“

Podružnica „Slov. Straže“ v Mariboru začne prirejati poljudna predavanja. Prvo tako predavanje se vrši v nedeljo, dne 9. t. m. ob 10. uri dopoldne v prostorih Zadrugne Zveze, Koroška cesta 5. Predaval bo predsednik podružnice, g. dr. Leskovar. Pri tem prvem predavanju se bomo dogovorili glede časa, ki bi bil za predavanja najbolj primeren, in se bodo upoštevale želje občinstva.

Konkurz. Mariborska okrožna sodnija je proglasila nad premoženjem mariborskega društva za surovine čevljarstvih mojstrov konkurz. Konkurni komisar je višjesodni svetnik dr. Gustav Vokaun, oskrbnik konkurzne mase pa je odvetnik dr. J. Leskovar.

Velikanska tatvina na celjski pošti. Neka dunajska banka je dne 2. julija t. l. odposlala podružnici češke „Union“-banke v Celju priporočeno pismo, v katerem je bilo 30 bankovcev po 1000 K. Na pismu ni bila označena vsebina. To pismo je sicer došlo v Celje, toda je nekam izginito. Kljub temu, da je imela poštna uprava le 50 K škode, kajti za priporočeno pismo z neoznačeno vsebino jej ni treba več plačati v

slučaju, da se dotično pismo izgubi, jo je vendar zanimalo, priti tatvini na sled. Več poštних uradnikov, ki so imeli omenjenega dne na celjskem poštnem uradu službo, so skrbno opazovali. V zadnjem času je pa začel leteti sum na poštnega pristavaj Piwonko, ki je bil sicer kot vesten uradnik na najboljem glasu. V noči, ko je izginito pismo, je imel tudi Piwonka službo na celjski pošti in je bil tudi on vsled tatvine navidezno zelo nevoljen. Med tem časom je bil premeščen v Bocen na Tirolsko. Takoj je presil za 3mesečni dopust, katerega je v Inomostu prav pridno izrabil in udobno živel, mnogo čez njegove denarne razmere. To je bilo pa za njega usodepolno. Vzeli so ga pod strogo nadzorstvo in nekega dne je prišla v njegovo stanovanje v Gradcu sodnijska komisija, ki je stanovanje prav temeljito preiskala. V neki omari so našli kaseto, ki je pa bila zaklenjena. In ko so jo s silo odprli, so našli v njej 19 bankovcev po 1000 K in za 987 kron drugega denarja. Dokaz o tatvini Piwonke je bil s tem doprinešen. (Takoj so brzojavno odredili, da naj se ga zapre, istotako so zaprli tudi njegove stariše, brata in sestro. Piwonka je priznal tatvino. V Inomostu je živel potratno v družbi galantnih dam, napravljaj izlete z avtomobili in denar kar razsipal. Sedaj je pa konec lepih dni. Nepopisna lakomnost mladega moža ni uničila le njega samega, ampak je tudi njegove najbližje sorodnike spravila v preiskovalni zapor.

P. n. župne urade še enkrat nujno prosimo, da že takoj zdaj naročijo splošne delnice in druge potrebne tiskovine, ker se bodo take reči decembra, januarja in februarja radi preoblegale dela in raznih drugih vzrokov najbrž prav težko dobile. Tudi črnilo je treba zdaj naročiti, ker se pozimi radim razna navadna ne da pošiljati.

Tudi posojilnice opozarjamo, da da do hranilne in zadrugne knjižice in druge reči, ako jim bo istih kmalu že zmanjkalo, iz istih razlogov že zdaj tiskati, da ne pridejo pozneje v zadrego.

Obrtnike in trgovce opozarjamo na današnje vabilo Trgovsko-obrtno kreditne zadruge v Celju, na ustanovni obični zbor v nedeljo, dne 9. novembra t. l. Zborovanje se bode vršilo neposredno po ustanovnem običnem zboru Zveze južnostajerskih obrtnih zadrug, kateri je določen na 2. uro popoldne. V trgovskih in obrtnih krogih je zanimanje za ta dva ustanovna občna zbora enako živo, kot je bilo na znanem zborovanju Občeslovenskega obrtnega društva v Celju, na binkoštni ponedeljek, dne 27. maja l. 1912, in bodi tudi sedaj udeležba enako impozantna, kakor je bila takrat. To je pa tudi potrebno, da se utrdi ugled in zaupanje do teh stanovskih naprav in do obrtnega in trgovskega stanu. Zvečer istega dne se vrši v Narodnem domu v Celju gledališka predstava ter bodo zborovalci imeli priliko, koristno s prijetnim združiti. Torej vsi obrtniki in trgovci v nedeljo, dne 9. nov. t. l. v Celje!

Pozor na žepce! V zadnjem času se silno množe žepne tatvine po Spodnjem Štajerskem, zlasti na raznih sejmih. Tako na primer je bilo na sejmu dne 28. oktobra pri Sv. Juriju ob južni železnici okradenih več oseb. Francu Završniku iz Slivnice je nekdo ukradel denarnico, v kateri je imel 50 K; nekega Janezu Arzenškemu iz Dobja je bila istotako ukradena denarnica z vsebino 24 K; Florijanu Boze iz Sv. Vida pa denarnica, v kateri je hranil 60 K; Martinu Kegliču iz Šmarja je izginita denarnica z 41 K in Jožetu Šramelu je tat izmaknil iz žepa 6 K drobiža. O tatovih ni duha ne sluha, kar priča, da se potepa po Spodnjem Štajerskem jako nevarna tatinska družal.

Slovenska Straža. Darovali so iz Štajerske za Slovensko Stražo: posojilnica v Slatini 20 K; po podružnici v Hočah pri Mariboru iz nabiralnika g. Alojzija Setl K 2.09; podružnica Sv. Lovrene nad Mariborom 20 K; podružnica Sv. Jurij ob Ščavnici 18 K; podružnica Sv. Ilj v Slovenskih goricah 7 K; Mohorjani St. Peter na Kronske gori po žup. uradu K 3.30; Mohorjani v Majšbergu po č. g. J. Mariniču, župniku, 6 K; Mohorjani v Ribnici, po župnem uradu 11 K; Mohorjani Dobova po župnem uradu 5 K; Mohorjani Rečica ob Savinji, po č. g. Andražu Podhostniku, župniku, 14 K; Mohorjani St. Ilj v Sl. gor. po podružnici 10 K.

Ne obupati! Kdor si na noben način ne ve pomagati, navadno poskusi svojo srečo nazadnje še s srečko in res se ta poskus marsikdaj dobro obnese, saj je čisto slišati, da je ta ali oni čez noč obogatel vsled glavnega dobitka. Najpriporočljivejša je turška srečka, ker lastnika v srečnem slučaju s svojimi glavnimi dobitki po 400.000 in 200.000 zlatih frankov v istini reši vseh gmotnih skrbi, v najneugodnejšem slučaju pa se mu večji del za srečko izdanega denarja povrne v obliki najmanjšega dobitka, ki pa ga vsaka srečka mora zadeti, oziroma dobi vsled vedno naraščajoče vrednosti turških srečk v doglednem času tudi ves svoj denar zopet nazaj, če srečko proda. Tako velikih ugodnosti ne nudi nobena druga srečka in ni je loterije na svetu, ki bi bila varnejša in nedolžnejša od turških srečk. Turške srečke so tedaj loterija in hranilnica ob enem, zato jo priporočamo vsem onim, ki bi radi poskusili svojo srečo brez

posebnega rizika. Mesečni obrok za turško srečko, koje prihodnje žrebanje se vrši dne 1. decembra t. l., znaša samo K 4.75. Kdor pa hoče pridejati mesečno še K 1.25, prejme zraven še priporočljivo srečko italijanskega rudečega križa, tako da je potem deležen 10 žrebanj vsako leto. — Naročila sprejemajo in pojasnijo dajejo za Slovensko Stražo gospod Valentin Urbančič, Ljubljana, in vsi njeni sodružniki po deželi. Naročajte le po posredovanju Slovenske Straže, ki je v zvezi z mogočno slovansko krščansko banko s polno vplačano delniško glavnico 40.000.000 K, pri kateri se ni bati izgube in neprilike.

Štajersko.

Lembah. Včeraj, dne 2. novembra, je bila pri nas razdelitev premij nadvojvoda Ivanove ustanove iz l. 1830. Temelj te ustanove je postavil nadvojvoda Ivan sam, a pridružili so se mu tudi posestniki tukajšnjih vinogradov, med njimi takratni župnik. Ustanovna glavnica znaša 3000 K, koje obresti se vsako leto porazdele. Pravico za razdelitev ima mariborska podružnica c. kr. kmetijske družbe. Včerašnja razdelitev se je vršila precej slovesno. Po službi božji se je pričela pred cerkvijo cela slovesnost s tem, da je načelnik mariborske podružnice, dr. Tausch, nagovoril navzoče viničarje, katerim se je pridružilo več kmetov, ter jim razložil pomen te ustanove. Nato so bili obdarjeni za dolgoletno zvesto službovanje naslednji viničarji: prvo darilo v znesku 20 K: Matija Šauperl, viničar pri „meniškijh“; drugo v znesku 15 K: Simon Tarkuš, tudi viničar pri „meniškijh“; tretje v znesku 10 K: Vinko Novak, viničar pri Pahernikovi; četrto v znesku 10 K: Miha Kajzer, viničar pri gdč. Stampfl; peto v znesku 10 K: Roza Petočnik, viničarka pri gospej Robič, in še 4 z manjšimi zneski. Darila so se dala deloma v denarju, deloma v hranilnih knjigah. Po razdelitvi se je v imenu obdarovanih zahvalil v prisrčnih besedah domači g. župnik. V svojem govoru je č. g. župnik vspodbujal viničarje k nadaljnjemu zvestemu službovanju in jim naročal, naj se spominjajo s hvaležnostjo blagopokojnih ustanovnikov. — O slavnostni razdelitvi premij za viničarje, ki se je vršila včeraj v Lembahu, je naš urednik, kateri je prišel slučajno nekaj pozneje na lice mesta, z začetkom izvedel, da so darovi, katere so dobili viničarji, obstojali v knjižicah mariborske nemške „šparkase“. Ker so darovi malenkostni — največji znaša 20 K — izgleda cela obdaritev s hranilničnimi knjigami kot nekaka tiha agitacija za mariborsko šparkaso. Mislimo, da to ni popolnoma nič v duhu ustanovnikov. Ravno tako smo tudi mnenja, da imajo podružnice c. kr. kmetijske družbe mnogo nujnejšega opravila kot agitirati za nemške denarne zavode. Med slovenskim ljudstvom v mariborski okolici pa izgleda to tudi kot izzivanje, zato si to odločno prepovedujemo.

Bistrica pri Mariboru. V soboto zvečer je zadel kap tukajšnjo posestnico Julijano Moder. Starja je bila še le nekaj nad 50 let. Udarec kapi je zelo hud, a gospa še vedno živi. Upanja pa je malo. — Danes zjutraj se nam poroča, da je gospa včeraj ob 11. uri po noči umrla. Počivaj v miru!

St. Janž na Dravskem polju. Občinski odbor naše občine je v seji dne 26. oktobra soglasno sklenil sledeče: 1. Županstvu se naroča, da zahteva od vseh uradov, s katerimi dopisuje, da mu pošiljajo le slovenske dopise. 2. Županstvo naj naprosi vse urade, da pošiljajo vsem prebivalcem naše občine le slovenske dopise, ker se jih drugače večkrat materialno oškoduje, ker ne razumejo dopisov. 3. Vsem uradom naj se pošlje prepis tega sklepa ter se naj vsi drugojedni dopisi vrnejo uradu z zahtevo, da pošlje slovenski dopis. Tako je prav! Drugi občinski odbori storite enake sklepe. Zakaj bi hlapčevali — tuje!

Sv. Jurij ob juž. žel. (Obesil se je.) V noči od 29. na 30. oktobra se je obesil vrtnar deželne poljedelske šole, Lenart Šantelj, doma iz Rubij pri Gorici. Vzrok samomora so bile baje slabe finančne razmere.

Konjice. V laseh s o s i. V občinski seji dne 29. oktobra je naš župan Ferdinand Klemen odstopil. Vzrok odstopa je iskati v globokem razdoru, ki traja že dalje časa med našim „nemštvom“. Neposredni povod pa je bil, ker je v omenjeni seji grajal bivši župan Franc Kowatsch (rekte Kovač) sedanjega župana, ker ni bil tržko-občinski proračun za leto 1914 razgrnjen skozi 14 dni pred obravnavo vsakemu na ogled. V naši nemškutarski trdnjavi poka in škriplje na vseh koncih in krajih.

Cirkovec. V nedeljo, dne 9. novembra, bo popoldne po večernicah ustanovitev naše mladeniške in dekliške zveze. Na ustanovnem zborovanju govori g. dr. Hohnjec.

Celje. Četrtek, dne 30. oktobra, se je vršil pri nas prvi zadružni okrožni shod v letošnji sezoni. Udeležili so se istega zastopniki vseh zadrug v okrožju, posebno častno so bile zastopane organizacije v Trbovljah. Gospod nadrevizor Vladimir Pušenjak je govoril obširno o skušnjah, katere nam je prineslo zadnje leto, je razpravljaj o zadružnem fondu in o banki, katere se snuje s pomočjo jugoslovanske zadružne organizacije v Ljubljani. Po predavanju se je vnela prav živahna debata, v katero so posegli udeleženci in podali razne skušnje. Na to je govoril g. Pušenjak, kako lahko delujejo posojilnice na polju dobrotelčnosti, je razvil načrt nove take organizaci-

je, katerega so udeleženci vzeli z odobravanjem na znanje in obljubili, da bodo po svojih močeh delovali na to, da se načrt v kratkem uresniči. Iz krogov udeležencev so se oglasili nekateri s prošnjo, da se pri njih prirede gospodarski tečaji v zimskem času. Ta okrožni zadržani šoh je podal načrt za nadaljnje delo naše organizacije in pokazal, da naša organizacija stremi po napredku.

Celje. Da se pod Proftom gimnazijska mladina v pravem duhu vzgojuje, kdo bi o tem dvomil? Med Südmarkinimi poročili čitamo, da je celjska gimnazijska mladina za Südmarko zopet darovala 97 K.

Dobje pri Planini. Pozor pred nevarnim vlomilem! Pretečeno sredo, dne 29. oktobra, je postal v Dobju okoli cerkve in župnišča sumljiv človek ter iskal priložnosti, da bi neopažen vlomil. Po dnevu, ko je bil župnik v sobi, je skočil neopažen v župnišče, pregledal je v družinski sobi in na hodniku nekatere škrinje, odnesel več uradnih in drugih listin, nekaj pa jih je raztrgal in vrgel v stranišče in ukradel nekaj denarja. Odprl je okno, da bi ušel, a ko bi ga kdo zasačil pri nepoštenem opraviilu. Pozor torej! Videti je, da je nevaren vlomilec in je skoraj gotovo isti, ki je pred štirimi leti izvršil v župniščih v Savinjski dolini predrzne vlome. Simuliral je v gostilni, da je božjasten, sredi noči pa je izginil kar brez sledu. Mož je star okoli 40 let, sredeje velikosti, rudečega obraza, obrit, ima obnošeno rujavo obleko in zelenkast, obnošen klobuk; govori dobro slovenski, nekoliko z istrijskim naglasom, nemško in nekaj latinskih besed. Pravil je v tukajšnji gostilni, da je bil v Gradcu pri usmiljenih bratih. Najbrže pa je prišel iz ječe, ker je kratko ostrižen in obrit.

Zalec. K prihodnji predstavi „Turkov pred Dunajem“ je napovedal — tako se govori v Vrbjih — svoj prihod tudi Šukri paša, hrabri branitelj Od-rina proti Bolgarom. Udeležiti bi se bil predstave že dne 26. oktobra, a ker so ga Bolgari izpustili iz jetništva še le 24. oktobra, mu ni bilo mogoče priti o pravem času. Dobro bi bilo, ko bi društvo zahtevalo od bolgarske vlade pojasnil, zakaj ni Šukri paše že poprej izpustila iz jetništva!

Zalec. Izobraževalno društvo hoče ustreči želji mnogih, ki so že dne 26. oktobra prosili, da se naj igra „Turki pred Dunajem“ ponovi, ker so prišli ali prepozno ali zaradi gnječe niso ničesar videli. Zategadelj se bo igra ponavljala v nedeljo, dne 9. novembra in obeta biti še zanimivejša. Vstopnice se bodo prodajale že v soboto in nedeljo dopoldne v bralni sobi izobraževalnega društva v Žaleu in pred predstavo pri blagajni. Slavno občinstvo naj bo točno, ker se mora z igro na vsak način začeti ob pol štirih.

Zalec. Nedelja, dne 26. oktobra, je bila za Zalec dan teatrov. Liberalci so sklicali političen shod ob 9. uri dopoldne; popoldne ob 3. uri so hoteli pa predstavljati „Rokovnjače“ v Roblekovi gledališni dvorani; ob pol 4. uri popoldne pa je izobraževalno društvo igralo „Turke pred Dunajem.“ V začetku so imeli liberalci namen, zborovati ob 3. uri popoldne, a čutili so, da ne bo ljudi, zato so naredili shod dopoldan in na popoldne napovedali konkurenčno prireditve. Pa ni bilo nič s to konkurenco. Kako je na shodu pomanjkovalo zborovalcev, vesta najboljšje rečar Piki in občinski tajnik Mikuš, ki sta letala za ljudmi po trgu, da bi dr. Kukovec ne bil sam na — shodu! Še slabše je pa bilo pri „Rokovnjačih.“ Ob tretji uri, ko bi se imela igra začeti, ni bilo niti enega gledalca in tako je ostalo do četrte ure. Igralci so začeli zbijati šale, da bodo sami za-se igrali. No, pozno zvečer se je nekaj Žalčanov spomnilo, da so „Rokovnjači“ v Žaleu in šli so k predstavi. Nekateri so se pa jezili in rekli, da niso vedeli, ali bodo „Rokovnjači“ dopoldne ali popoldne, in so se jih sploh izogibali. Pri predstavi „Turkov pa se je kar naravnost trlo ljudi in mnogi so odšli, ker ni bilo mogoče kljub največjemu trudu dobiti prostora. Liberalci torej delajo lahko konkurenco naprej, če se jim ljubi!

Zalec. (Odlikovanje.) O priliki izvrstno uspele gledališke predstave „Turki pred Dunajem“ je grof Volk podelil različna odlikovanja. Med drugimi je postal Jožef Vipotnik njegov dvorni slikar, Ivan Zupanc dvorni frizer, Ivan Holobar dvorni krojač. V kratkem se pričakuje tudi imenovanje dvornim zgodovinarjem, katera čast je prihranjena za Celje. — Vsem odlikovancem naše čestitke!

Zalec. V Ameriko jo je pobrisal. Bivši tajnik žalske posojilnice, Franc Veranič, je potegnil v Ameriko, ker ga je zasledoval državni pravnik zaradi hudo delstva javnega nasilstva. Iz Amerike je pisal pismo okrožni sodnji, da ga naj le obsodi. Njegovi želji se je ugodilo in okrožno sodišče v Mariboru mu je prisodilo 4 mesece težke ječe.

Zalec. Albanska himna, ki se je pela dne 26. oktobra na našem društvenem odru, je prekosila vse pričakovanje. Ko je zamorska telesna straža velikega vezirja zapela z globokim basom: Bramaputra Eski-mobanja itd., nastala je grobna tišina med strmečo množico. In ko je prišla na vrsto druga kitica: Bela Valona, Argirokastron, čutili so vsi, da za narod, ki ima tako v srce segajočo himno, niso bili zastoj izvrženi milijoni, katere je izdal grof Berchtold za albanske divjake. Žal, da vsled homatij s Srbijo albanski skladatelji niso imeli časa, uglasbiti himno četverglasno, a tudi enoglasno je dokazala svojo, mozeg in kosti pretresujočo moč. Essad-paša je poslal dru-

štvu posebno zahvalno pismo, a žal, da noben v član društva ne pozna albanščine, zakaj radi bi pismo objavili v slovenskem jeziku.

Zidanmost. (Nesreča v cementni tovarni.) Dne 29. oktobra t. l. je polagal sedlar Anton Kolar trans-misijski jermen na strojno kolo. Pri tem je prišel trans-misijskemu kolesu tako blizu, da ga je zagrabilo za suknjo ter ga vrglo kakih petkrat kvišku in naposled na tla. Težko poškodovanega so prepeljali v celjsko bolnišnico.

Šoštanj. Ko je govoril dr. Kukovec v Rajhenburgu o svojih zaslugah glede naše posojilnice, smo molčali. Drznost, da si upa o teh lavorikah govoriti še v Žaleu, da pišejo liberalni listi vedno o tem pavovem perju, katerega je izpulil poslancu dr. Verstovšek, ki pa molči, dasiravno je le on nas kmete rešil, pa nas izzivata in vzbujata ogorčenje. Vprašamo samo dr. Kukovca, zakaj se baha po krivici z asana-cijo posojilnice kot njegovo zaslugo daleč od nas, kjer ne poznajo naših razmer? Zakaj ni prišel v Šoštanj poročati o teh svojih slavnih činih? Rajhenburžani in Žalčani, vprašajte dr. Kukovca, kako se mu je pri nas na shodu godilo? Gorjače, kmečke pesti so ga prestrašile. Klici: „Ta špeh mu bomo porezali z života“ so se slišali na zborovanju. Odkuril jo je pred razburjenim ljudstvom. Slovensko kmečko ljudstvo vendar ni nehvaležno, da bi tako nastopalo tudi proti možem, kakor je dr. Kukovec, če bi imel zares take zasluge za nas kmete, ki smo prizadeti pri posojilnici. Ko bi vedeli Rajhenburžani, Žalčani in drugl može, ki ga poslušajo na shodih otrobe vezati, kako je nas nekrive, nedolžne člane stiskal in kake zahteve je stavil na nas kot zastopnik Zadružne Zveze, bi ga morali zapoditi povsod, kamor le pride. — Posojilnični član in Družmirja.

Šoštanj. Čitalnica v Šoštanju priredi svojo prvo predstavo v tej sezoni v nedeljo, dne 9. novembra, ob 3. uri popoldne. Igra se ljudska igra v štirih dejanjih „Stari in mladi.“ Prihodnja predstava v nedeljo, dne 7. decembra: „Nebesa na zemlji“, burka v treh dejanjih.

Zavodnja pri Šoštanju. (Zastrupila se je.) Dne 29. oktobra je umrla posestnica Marija Medved. Um se ji je zmračil in je vzela strup.

Vransko. Od druge strani se nam k požaru še poroča: V torek, dne 28. oktobra, je uničil požar gospodarsko poslopje gospoda poštarja Kladnika. Požarnim brambam se je posrečilo rešiti zraven stoječe poštno poslopje. Pri tej priliki se je slabo izkazala domača požarna bramba, v kateri je začel v zadnjem času po zaslugi slavnega županstva veti liberalen duh. Kakor vse, kar pride v liberalne roke, gre navzdol, tako tudi naša požarna bramba. Ena brizgalna dolgo časa sploh ni mogla delovati in tudi cevi niso držale. Naj bi požarna bramba, mesto da širi liberalizem, skrbela, da bo imela cevi v redu in da bi požarniki znali cevi postaviti.

Saleška dolina. Dr. Kukovec se, že sam toliko hvali po shodih, da je on uradil šoštanjsko posojilnico. Zadružniki posojilnični se ne brigamo za dr. Kukovca, niti za Zadružno zvezo celjsko, toda zahtevamo od posojilnice, da skliče takoj občni zbor, katerega že ni bilo Bog ve kako dolgo. To je prvi in zadnji opomin na načelstvo posojilnice!

Razgled po svetu.

Od flavtista do opernega tenorista. Kakor se pripoveduje v krogih dunajskih umetnikov, bo flavtist dunajske dvorne opere, Arry van Leuwen dal v kratkem slovo svojemu instrumentu — flavti. Prepričal se je, da je tenorist ter se jel skrivaj z vso vne-mo vežbati in izpopolnjevati svoj glas. Govori se, da bo v kratkem nastopil kot operni tenorist na dunajski dvorni operi.

Krokodil v Renu. Iz Mannheima se z dne 31. oktobra brzojavlja: V bližini mesta Landhofen ob Renu so ubili fantje 1½ m dolgega krokodila, ki se je solnčil ob obrežju reke Ren. Kako je prišel krokodil v reko Ren, še ni dognano. Bržčas je ušel kaki potujoči menežeriji.

Kako so v starih časih zdravili sladkorno bolezen. „Laibacher Zeitung“ poroča: Mlači mohamedanski učenjak dr. Dinguizli iz Tunisa, ki je v Parizu študiral zdravilstvo in deluje sedaj v svoji domovini, je v spisih velikega arabskega zdravnika in filozofa Avicenna, ki je živel v srednjem veku, odkril zanimivo poglavje o sladkorni bolezni. Bolezen, ki je bila tedaj v Afriki jako pogosta, je natančno opisana in vrhu tega navedeno sredstvo za zdravljenje te bolezni. Recept navaja prašek iz različnih zelišč; količina posameznih ingredientov je natančno navedena. Dr. Dinguizli je v svoji praksi sam že z vspehom uporabil to sredstvo in ravno tako pariški profesor Albert Robin. Zdravilo odstranjuje sladkor, ne da bi sicer kako vplivalo na zdravstveno stanje bolnikovo. Študijo, ki jo je dr. Dinguizli predložil pariški akademiji, so izročili posebni komisiji, da jo natančno prouči.

Izkoriščanje visokih vodopadov. 45 let je preteklo, odkar je Francoz Aristide de Berges kot prvi uporabil 200 metrov visok vodopad za obrat na žagi v Larceyju v francoskih Alpah. Leta 1881 je istotam v enako svrhu vpregel 500 metrov visok vodopad. A vse je pričakovalo, da bo veliki pritisk ob otvoritvi vse cevi popolnoma zmečkal, toda nič huđega se ni

pripetilo. Dolgo časa so se podjetniki izrabi tako visokih padcev izogibali, ker to v primeri z napravami s srednjim in nizkim pritiskom ne bi bilo gospodarsko. Še le v zadnjem desetletju, ko se na vseh straneh izkoriščajo naravne vodne sile, so začeli že zopet izrabljati velike padce. V zapadnih Alpah so sedaj tri naprave po 600 metrov, pri Staldenu v Wallisu ena s 700 m in v Pirenejah ena z 940 m izrabljene višine; naprava, ki izkorišča padec Tancyskega jezera do Vouvrya na Rhoni nad ustjem v genfsko jezero, izrablja višino 950 m. Kljub ogromnim tehničnim težkočam, ki jih povzroča vsak meter padca, namerava sedaj neka pariška elektrotehniška družba izkoristiti 1650meterski padec Füllyskega jezera v Wallisu do Martignyja. Napeljava bo dolga 4.5 kilometrov, jeklene cevi bodo napravljene na poseben način in bodo imele 50 do 60 centimetrov svetlobe.

* **Bolgarska slovnica** in čitanka s slovensko-bolgarskimi razgovori in 5 tablicami s cirilsko pisavo. Sestavil prof. Anton Bezenšek, Sofija; založila Bezenšekova akademična knjigarna. 64 strani. Cena K 1'40. Knjižica je pisana za Slovence. Z nje pomočjo sicer ni mogoče bolgarščine se naučiti do dobra, ker nima slovarja, ali ona pokaže, primerjaje bolgarski jezik s slovenščino, posebnosti in sploh ustroj balkanske se-stre tako točno, da kot slovnica Slovence zadošča. — Kdor si pa hoče bolgarščino osvojiti popolnoma, naj si še omisli slovar. Sicer pa je knjižica sama na sebi velezanimiva, zlasti za onega, ki pozna slovensko slovnico. Opozarjamo, da je denar poslati z mednarodno (internacionalno) nakaznico.

Za smeh.

Novi Salomon.

V neki hiši sta stanovali dve sestri, katerih 6-mesečni hčerki sta si bili za las podobni. Nekega jutra je oba otroka dekla pri kopanju zamenjala. Matera sta bile silno razburjene in vsaka je trdila, da je njen otrok pravi. Šle sta k zdravniku. Zdravnik je malo pomislil, potem pa vprašal:

— Ali sta prepričane, da sta otroka tudi res zamenjana?

— Da, prav gotovo! — sta odvrnile obe naenkrat.

— Potem jih še enkrat zamenjajte in naj, vzame vsaka svojega.

V spodbudno:

Gospod: Ali sem jaz prvi človek, ki vas prosi za poljub?

Lepa gospodična: Da, drugi so ga kar sami si vzeli!

Večkratni kaznjeneec.

— Zakaj pa policijski pes ni prijel begunca?

— Ker se že predobro poznata!

V skrbem.

Prva stara devica: Za Boga, ljuba prijateljica, ti jočeš, kaj ti pa je?

Druga stara devica: Oh, tako se bojim. Ženitovajska agentura je prišla v konkurz, jaz sem pa bila tam vpisana, in zdaj me je strah, da me bodo šteli med inventar!

Na plesu.

Soproga: Nobenega ogledala ni tu, to je zares strašno!

Soprog: No, saj bi ne videla nič posebnega, če bi pogledala vanj!

Današnje gospe.

Kuharica Neža: Pravijo, da je tvoja gospa jako izobražena?

Hišna Urška: Oh, izobražena, pa kar se da! Če me ozmerja, moram potem ves večer iskat po slovarju, kaj mi je pravzaprav rekla.

Konec venčadelo.

„Zdaj te pa ni več videti z ono elegantno blondinko, tvojo zaročenko.“

„Zdaj se je omožila.“

„S kom pa, če smem vprašati?“

„Z mano.“

Vabilo

na

ustanovni občni zbor

Trgovsko-obrtne kreditne zadruge v Celju,

reg. zadruge z om. jamstvom,

ki se bode vršil v nedeljo, dne 9. novembra 1913, ob 3. uri popoldne,

v mali dvorani „Narodnega doma“ v Celju.

Dnevni red:

1. Poročilo začasnega načelstva o stanju zadružnikov in dosedanjem poslovanju.

2. Volitve:

a) načelstva;

b) nadzorstva.

3. Slučajnosti.

V Celju, dne 28. oktobra 1913.

Za začasno načelstvo:

Rudolf Stermecki.

Ivan Rebek.

Loterijske številke.

Gradec	29 oktobra 1913	57	73	84	8	55
Line	31 oktobra 1913	13	80	39	1	90

Pozor! Ker se nagiba sezona h koncu opozarjam cenjeno občinstvo na nečuvano nizke cene vseh poletnih obuval, posebno sandal in platnenih čevljev. — Naj nihče ne zamudi ugodni prilike. Naročila od zunaj se izvrše točno in poceni

STEFAN STRAŠEK prva največja zaloga obuval v Celju, Schmidgasse šte. 3.

Belilnica voska, obrt medu in voščenin

Franc Cvilak, Slov. Bistrica

se priporoča prečast. duhovščini in slav. občinstvu. Zaloga kapljenega in precejenega medu, medice in medenjakov. Zaloga rumenega in obledenega voska, voščeni sveč, voščeni svitkov, stearinovitih, cerkvenih in namiznih sveč v vsaki velikosti.

94

Karol Tratnik

se priporoča kot

specialist v izdelovanju cerkvenega orodja in cerkvene posode, kot monštranc, kelihov itd.

Maribor, Pfarrhofgasse 3.

Demetrij Glumac

Glav. delavnica: **bakrar** Podružnica: **Ptuj**
Maribor, Kasarnska ulica 9 Sarnitzgasse 11

se priporoča za vsa v njegovo stroko spadajoča dela, kot montiranje parnih kotlov za parne stroje barvarnic, belilnic, tovarn za usnje in sveče, za parne in vodovodne naprave v bakru in železu.

Perilni kotli in kotli za žganje vedno v zalogi. **Peronospora brizgalnica lastnega izdelka** Kupujem po najvišji ceni staro kovino, baker, medenino in cin. Popravila vsake vrste točno in zelo po ceni.

98

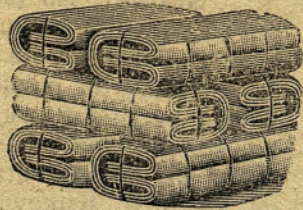
Velika narodna trgovina
Karol Vanič, Celje

Narodni dom

priporoča bogato zalogo **manufakturnega in modnega blaga**, posebno krasne novosti za ženske in moške obleke po zelo znižani ceni!

Ostanki pod lastno ceno

Postrežba točna in solidna! Vzorci na razpolago!

Franc Pleteršek

Maribor Zaloga Koroška cesta 10. pohištva

Bogata zaloga poliranega, medlo poliranega pohištva iz trdega in mehkega lesa za spalnice, obednice, za kuhinjsko pohištvo, zaloga divanov, podstavk, žimnic, stolov in ogledal, otročjih postelj iz železa po zelo nizkih cenah.

83

Cementna dela

kot cevi, plošče za tlakovanje, stopnice, korita, mejnike, sohe za plote, cevi za kanale in druga dela iz betona izvršuje točno in po nizki ceni.

Ferd. Rogač, Maribor

zaloga betonskega, cementnega in stavbenega materiala Fabriksgasse 17 (blizu frančišk. cerkve). Telefon št 188.

Štajerske slivovko

tropinovec, brinjevec, vse vrste likerjev ter

medicinalna žganja

in sicer štajerski konjak, borovničev, vinsko žganje, žganje iz šipkovih jagod priporoča

edina žganjarna v Celju

lastnik R. Diehl.

Franjo Duchek

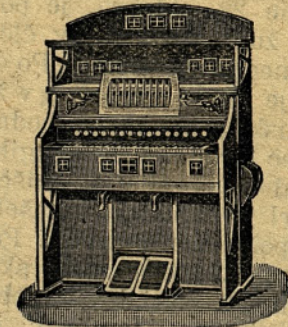
svečar in medičar v Mariboru

Viktringhof ulica

priporoča veleč. duhovščini in slav. občinstvu svojo bogato zalogo vsakovrstnih sveč, kot voščeni, namiznih in mili sveč ter voščenk.

Postrežba točna!

Nizke cene!

Josip Brandl, izdelovatelj orgel v Mariboru o. Dr.

izdeluje cerkvene orgle v vsaki velikosti zelo solidno delo. — Prevzame uglasbo, popravilo

in prestavbo starih orgel. — Izdeluje harmonije najboljše kakovosti evropskega in ameriškega sistema za cerkve, šole in zasebno rabo po nizki ceni.

Transponirharmonista z 28 akordi. Proračuni in katalogi brezplačno in poštne prosto.

M. Zabukošek

krojaški mojster v Celju priporoča veleč. duhovščini svoj

modni salon za gospode,

ki se nahaja v novi posojilnični hiši na Ringu.

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

Koroška ulica 5. — V lastni hiši.

Opremljena z najboljšimi stroji, z lastnim električnim obratom, najnovejšimi črkami in čedalni obrobki, sprejema vsa v tiskarsko stroko spadajoča dela kakor: časnike, knjige, brošure, stenske in druge koledarje.

Za viš. župniške urade spovedne in misijonske listke z črnim, rdečim ali modrim tiskom, uradne zavitke z natisom glave ter razne oznanilne napise. Za slavne občinske, šolske in druge urade: uradne zavitke, oznanila, napise, razglase, plačilne predpise, prejemna potrdila itd. Za obrtnike in trgovce: pisma, zavitke, okrožnice, račune, opomine, menjice, cenike, dopisnice, naslovnice, letake in lepake s črnim in drugobarvnim tiskom. Za posojilnice, zadrage in društva: pravila, zapisnike, pristopnice in sprejemnice, letna poročila, računsko zaključke, društvene znake, vabila k prireditvam in sejam, dnevne sporede in drugo.

Za krčmarje in prireditelje veselja: jedilnike, vabila na ples, ljudske veselice tombole itd., plesne rede, vstopnice, različne napise itd. Za posameznike: vizitke, naslovnice, poročnice, parte in žalostinke v najlepši opravi. — Diplome za častne ude družtev in častne občane v različnih okrasih in z modernimi okvirji po jako nizkih cenah.

00000 Vsa naročila se izvršijo ceno in točno. 00000

Spodnještajerska ljudska posojilnica v Mariboru

registrov. zadruga z neomejeno zavezo

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakega in se obrestujejo: navdane po 4 1/2%, proti trimesečni odpovedi po 4 1/2%. Obresti se pripisujejo h kapitalu 1. januarja in 1. julija vsakega leta. Hranilne knjižice se sprejemajo kot gotov denar, ne da bi se njih obrestovanje kaj prekinilo. Za nalaganje po pošti so pošt. hran. poroč. (97.078) na razpolago. Rentni davek plača posojilnica sama.

Posojila se dajejo le članom in sicer: na vknjižbo proti pupilarni varnosti po 5%, na vknjižbo sploh po 5 1/2%, na vknjižbo in poroštvo po 5 1/2% in na osebni kredit po 6%. Nadalje izposojuje na zastavo vrednostnih papirjev. Dolgove pri drugih denarnih zavodih prevzame posojilnica v svojo last proti povrnitvi gotovih stroškov, ki pa nikdar ne presegajo 7 kron. Prošnje za vknjižbo dela posojilnica brezplačno, stranka plača le koleke.

Uradne ure so vsako sredo in četrtek od 9. do 12. ure dopoldne in vsako soboto od 8. do 12. ure dopoldne izven praznikov. V uradnih urah se sprejema in izplačuje denar. **Pojasnila se dajejo** in prošnje sprejemajo vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in od 2. do 5. ure popoldne. Posojilnica ima tudi na razpolago domače hranilne nabiralnike.

Stolna ulica šte. 6 (med Glavnim trgom in stolno cerkvijo).